

Rambla Amunt

(...) Avui, però, el dia s'ha llevat tebi amb un cel empedrat de còfies. La ciutat respira un bleix antic i alhora casolà entre salabrors de marinada i carreus escrostonats. La tardor no ha arribat encara als arbres de la Rambla però un ocre temperat es deixa veure per les cantonades..

Des del ponent s'alça una bella imatge de cúbiques plasmacions urbanes, amb tonalitats de brogit de xicalla i nuvolades brillants d'acer estanyat.

El cel és un camp esfilagarsat on el coloms oronegen l'ample estol de teulades velles i balcons esquinçats, mentre algun Leonard Cohen, sinuós i arrossegadís, remuga silencis melodies des de l'habitació.

La Rambla incita tertúlies; traspua aromes de cafè i banca; sap ordenar les hores amb dosificació flemàtica; detura la vida i el viure mentre el radar de qualsevol espera controla la velocitat dels instants vitals davant el blau turquesa del mar (...)

Tarragona, desembre de 1988

Francesc Roig i Queralt. **Cal·lípolis, ciutat bella**. Tarragona: Contratalla, 1989